

[Pinholt.]

at det er i Virkeligheden paa Driften, Underskuddet er. Hvordan det skal dækkes, er en Sag for sig. Det bliver dækket nu, for nu har han Bevilling paa § 26. Naar han faar et saa stort Driftsunderskud, saa vil det blive dækket paa samme Maade, formodentlig.

Jeg kan derfor slet ikke se, at den højtærede Finansminister har nogen som helst Ret til at tale om noget forkert i disse Ændringsforslag, tværtimod, de fører tilbage til den Klarhed, man maa kræve, til det reelle, det andet er ikke reelt, det maa jeg sige. Og jeg vil gentage, hvad jeg sagde ved anden Behandling, at et privat Selskab, som var under Kontrol af Staten, vilde ikke kunne slippe godt fra en saadan Regnskabsførelse.

Korsgaard: Jeg vil gerne først overfor det ærede Medlem Hr. Olufson bemærke, at det er jo ikke uden Interesse, at vi nu er kommet et Skridt videre i Retning af at føre Embedsmændene ind i Debatten, end vi tidligere har været. Jeg erindrer meget tydeligt, at den tidligere Minister for offentlige Arbejder, Hr. Stensballe, i en for ham ubehagelig Situation oplæste en lang Historie, der skulde gælde for at være hans egen, og at jeg, da jeg fik Ordet, saa sagde, at jeg kun manglede en lille Tilføjelse til denne Skrivelse, idet der nedenunder skulde have staaet: Ærbødigst Dalhoff. En Bemærkning af lignende Art behøves ikke i dette Tilfælde, idet det ærede Medlem Hr. Olufson kort og godt oplæste den paagældende Embedsmands Udtalelser, i hvilke jo oven i Købet findes politiske Anvisninger med Hensyn til, hvad der vil være politisk klogt og politisk mindre klogt. Det synes altsaa at kunne bære hen derimod, at vi kommer paa det Stadium, der maaske er Livets Virkelighed nærmere, end vi egentlig tror, at det ikke er Ministrene, men Ministerierne, som er de regerende.

Jeg kan for øvrigt ikke se, der var noget Grundlag for Oplæsningen af denne Skrivelse, for jeg havde et levende Indtryk, af, at den højtærede Minister ogsaa meget nøje havde studeret den og derfor ikke behøvede at faa den læst op, men kunde gengive den med Ord, der gav Indtryk af, at det var, om jeg saa maa sige, en personlig Overbevisning; der talte.

I øvrigt vil jeg gerne til den ærede Ordfører og samtidig til den højtærede Finansminister sige, at det, deres Udtalelser konkluderede i, er jeg fuldkommen uenig i. Det var nemlig det, at hvis Driftsregnskabet

ikke viser Balance, saa maa deraf naturligvis følge, at man maa udskrive Skatter til at skaffe denne Balance. Altsaa med andre Ord, de opstiller den Doktrin, at der Aar for Aar paa de enkelte Finansaar skal være Balance, og omvendt, hvis der et Aar er Overskud, saa skal det forsvinde ud af Driftsregnskabet. Vil man ind paa den Vej — og naturligvis taget over en længere Aarrække maa man have Balance —, men vil man for det enkelte Aar ind paa den Vej, saa maa man virkelig gaa den Vej i de Aar, der er Overskud, at henlægge de paagældende Beløb til Dækning af et eventuelt Underskud paa senere kommende Aar, saa længe som disse Beløb nu kan slaa til.

Under det nuværende Ministerium har Forholdene — takket være Skattelove, som det paagældende Ministerium som Opposition havde modsat sig, og takket være, at det ikke har kunnet komme til at give saa mange Penge ud, som det egentlig gerne vilde, idet Venstre paa det Tidspunkt endnu var saa klogt, at det ikke uden videre gik med til alle mulige Udgifter — i et Par Finansaar været saadanne, at der er opsparret ret store Beløb; og vil man altsaa ind paa den Tankegang, som saavel det ærede Medlem Hr. Olufson som den højtærede Finansminister er inde paa, saa maa Modstykket være, at disse Beløb sammenlægges og henlægges. Men saa kommer den Betydning, at ud fra denne Betragtning: enten skal der være Balance, eller ogsaa maa der tages Skatter, saa overfører man Beløb — og det er Sagens Kærne —, som i Virkeligheden intet har med Driftsbudgettet at gøre, for at kunne sige — det er netop det falske i Situationen —: Takket være disse Foranstaltninger har vi ikke behøvet at udskrive nye Skatter. Den Nødvendighed er imidlertid akkurat lige stor og akkurat lige lille, hvad enten man bruger den ene Form eller den anden.

Dermed skal jeg igen vende mig til de enkelte Poster. Om Telefonaktierne siger Finansministeren, at saavel den Transaktion, her har fundet Sted, som f. Eks. det med Hensyn til Kursdifferencen, naturligvis maa gaa over Driften. Jeg kan ikke anerkende dette. Lad os tænke os, at Dollarslaanene — jeg ved ikke, paa hvor mange Hundrede Millioner, det er vistnok 400—500 Mill. Kr., men det spiller ingen Rolle, om jeg tager 100 Mill. Kr. forkert til den ene eller den anden Side, men jeg forudsætter, det er et Sted omkring 400—500 Mill. Kr. —, lad os sige, at disse Laan var forfaldet til Udbetaling i Dag, saa vilde der fremkomme en Kursdifference paa, skal vi sige 150 Mill. Kr. Vil den højtærede Finans-